

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Beslutningsforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Beslutningsforslaget vedtoges enstemmigt med 109 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 68: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning. (Elforsyningsvirksomhed i den eksklusive økonomiske zone, forlængelse af bevillinger m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 14/11 97. Første behandling 27/11 97. Betænkning 22/1 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anni Svanholt (SF):

Det fremgår af betænkningens bidraget, at SF vil redegøre for sin stilling her ved andenbehandlingen.

I SF er vi jo stærke tilhængere af udbygning med havvindmøller. Vi ønsker, at vi får en meget kraftig udbygning med havvindmøller, og vi ønsker, at både elværkerne og private

møllelav skal deltage. Private møllelav kan være privatpersoner, kommuner og amter og også med deltagelse fra virksomheders side. Vi mener, at udbygningen med havvindmøller giver os fantastiske muligheder for at få vedvarende energi.

Det forslag, der ligger her i dag, beskæftiger sig netop med mulighederne for at placere havvindmøller i den eksklusive økonomiske zone, og forslaget skal også bane vej for, at den aftale, som miljø- og energiministeren har lavet med elværkerne om havbaserede vindmøller på i alt 750 MW, kan realiseres.

Vi er naturligvis meget tilfredse med, at denne aftale er lavet, og vi støtter også en udbygning her, men vi ønsker altså også, at vi samtidig får en udbygning med private møllelav. Vi kan simpelt hen ikke undvære dem. Det er jo netop de private, der i den grad har været dynamoen i hele udbygningen på vindmølleområdet. Vi kan jo ikke sige, at det er elværkerne, der har været den bærende kraft i udbygningen.

Derfor mener vi, det er meget nødvendigt, at der kommer en parallel udbygning med private møllelav, og vi har på baggrund af dels den temadebat, der har været i Det Energipolitiske Udvalg, og dels den debat, der har været ved førstebehandlingen, haft nogle stærke forventninger om, at ministeren ville komme med et forslag til eller i hvert tilfælde nogle principper for, hvordan man kunne forestille sig, at de private kunne deltage.

Det har været et gennemgående træk, at ministeren gang på gang har tilkendegivet, at de private skal være med, og at vi skulle sætte os ved bordet og finde ud af hvordan. Det, der ligger her i dag, siger ikke noget om det. Der er en tilkendegivelse om, at ministeren vil komme med en redegørelse senest den 1. maj.

Vi er bekymrede for, at vi ikke får lavet et regelsæt i denne samling, og jeg vil meget stærkt appellere til ministeren om at fremskynde arbejdet mest muligt, således at det kan lade sig gøre at få vedtaget regler og fastslået principper for de privates udbygningsmuligheder.

Det, der er helt centralt, er, at der er et aktuelt projekt på Middelgrunden. Det er faktisk dér, man kan få mulighed for at opstille de første store havvindmøller, og det er noget, som vindmølleindustrien lægger utrolig meget vægt på. De presser på for at få det gennemført, og vi synes, det er vigtigt, at Danmark fortsat har en førerposition internationalt, også når det nu

gælder havvindmøller. Jeg håber, ministeren her i dag vil bekræfte, at arbejdet med at få klarlagt regler for private vil blive fremskyndet mest muligt, og at der vil blive skabt sikkerhed for, at Middelgrundsprojektet ikke bliver stoppet med denne vedtagelse.

Den anden del af loven, vil jeg kort sige, er jo en forlængelse af bevillinger og en forlængelse ELSAM's og ELKRAFT's muligheder for at være systemansvarlige. Vi vil godt tilkendegive, at vi er meget tilfredse med, at ministeren er kommet med et ændringsforslag, der siger, at nu er den forlængelse, der her er tale om, kun til udgangen af 1999.

Vi er bekymrede for, hvad der kan ske i elverdenen, indtil Folketinget får vedtaget en stor, omfattende energireform. Vi mener ikke, det er elverdenen, der skal bestemme energipolitikken i dette land, det er Folketinget. Vi håber også, at ministeren, hvis det nu viser sig, at elverdenen finder nogle smuthuller – for vi ved jo godt, at der er stærke kræfter, der gerne vil have en maksimal åbning og liberalisering af markedet – er indstillet på at tage initiativer og sætte nogle propper i, hvis der er nogle, der får undergravet den lovgivning, der allerede eksisterer på området. Vi vil i hvert fald appellere til det.

Peter Hansen-Nord (V):

Venstre og De Konservative har fra starten ønsket, at dette lovforslag måtte blive delt i to, fordi den ene del jo er dybt fagligt og sagligt korrekt og skal gennemføres så hurtigt som muligt med henblik på en forlængelse af bevillingerne til de eksisterende elproducenter.

Med hensyn til den anden del om udvidelsen til den eksklusive økonomiske zone er vi for så vidt enige med fru Anni Svanholt i, at der her rejser sig flere spørgsmål, end der bliver besvaret. Vi havde meget gerne set, at ministeren havde ventet med den del af lovforslaget, indtil disse vurderinger var kommet fra det udvalg, der sidder og arbejder med disse ting, men tilsyneladende har ministeren meget travlt med at få givet elværkerne et pålæg om at komme i gang, uden at hele, om jeg så må sige, køreplanen for udbygning af havvindmølleparker er afklaret.

Jeg synes, det er meget problematisk, at nogle her giver ministeren grønt lys til at køre igennem med nogle projekter, uden at vi egentlig ved, hvor vi ender henne, og fru Anni Svanholt har fuldstændig ret i, at det er aldeles uafklaret,

hvem der kan få lov til at deltage i den videre udbygning med havvindmølleparker. Her så vi fra Venstre og De Konservative naturligvis meget gerne, at mulighederne for private erhvervsvirksomheder og for den sags skyld andelselskaber var afklaret, inden vi kom til dette skridt i processen.

Jeg har tidligere gjort ministeren opmærksom på, og det har De Konservative også, at vi her har en eksemplarisk mulighed for at starte noget nationalt joint implementation med mulighed for erhvervsvirksomheder for at købe sig aflad for CO₂-forpligtelser på land.

Vi kan se i ministerens betænkningssbidrag, at ministeren indbyder til yderligere forhandlinger, og vi håber, at det er nogle af de ting, vi kan drøfte ved den lejlighed. Med hensyn til hele implementeringen og den videre udvikling og de rammer og de muligheder, hvorunder havvindmølleparker skal opbygges i tiden, der kommer, håber jeg, at ministeren her er klar over, at hvis det ikke sker med et stort, bredt flertal, er vi virkelig kommet på gyngende grund. Jeg vil stærkt opfordre ministeren til, at vi her sætter os sammen og finder nogle optimale økonomiske løsninger for disse udbygninger.

En optimal økonomisk udbygning – så taler vi om en CO₂-reduktionspris i den lave ende, og det vil sige helt ned til et par hundrede kroner pr. ton CO₂. Hvorom alting er, og uden at jeg skal fedte mig yderligere ind i CO₂-debatten, så er det i hvert fald i den billige ende, vi her opererer, og derfor er det vigtigt, at man fastholder, at disse udbygninger skal gøres optimalt økonomisk.

Så vi ser frem til, at ministeren på et tidspunkt inden så længe inviterer til drøftelser om, hvordan strategien for den videre udbygning skal være, og dem deltager vi fra Venstres side gerne i. Vi må erkende, at vi ved tredjebehandlingen bliver nødt til undlade at stemme til forslaget, fordi alle disse områder endnu er så uafklarede, som de ligger her.

Erik Mortensen (S):

Fra Socialdemokratiets side er der slet ingen tvivl om, at vi har de samme intentioner, som de foregående ordførere har nævnt om udbygningen af havvindmøllerne, og vi er selvfølgelig også interesseret i, at strukturen og konstruktionen bliver så hensigtsmæssig som mulig. Vi er imidlertid meget trygge ved, at det lovforslag, vi har til behandling i dag, og hvor vi har været

igennem førstebehandlingen, også sætter tingene i det rette perspektiv. Ikke mindst med hensyn til det at agere i den eksklusive økonomiske zone til havs er det vigtigt at få denne lov på plads, således at mulighederne er der.

Om de mere specifikke ting med hensyn til, hvem der kan deltage i udbygningen af disse havvindmølleparker, har vi adskillige svar fra ministeren, hvoraf det fremgår, at det helt klart er en mulighed, som også ministeren er opmærksom på, og derfor ser vi ikke nogen konflikt i, at vi viderebehandler lovforslaget i dag.

Det samme gælder selvfølgelig de muligheder for deltagelse, som Venstres ordfører nævnte. Det er ikke umiddelbart besluttet endnu, på hvilke områder joint implementation kan gå ind og være aktiv i forbindelse med CO₂-fjernelsen. Også her har ministeren i tidligere debatter givet udtryk for, at det er et princip, som også Socialdemokratiet og regeringen går ind for, og derfor vil der også, når rammerne og betingelserne er de rette, blive forhandlet videre om det, og her kan man heller ikke udelukke, at deltagelse i vindmølleprojekter kunne være et emne.

Samlet set må jeg sige, at vi selvfølgelig er indstillet på at viderebehandle lovforslaget, som det ligger, og vi ser også med stor fortrøstning frem til det videre arbejde, ikke mindst med baggrund i de tilsagn, som ministeren har givet.

Eva Møller (KF):

Jeg kan som nogle af de foregående ordførere undre mig over, at dette lovforslag absolut skal igennem nu. Jeg kan godt forstå, som vi tidligere har talt om, at den første del af lovforslaget skal igennem, fordi det har en vis hastende karakter, men dette problem kunne ministeren jo helt enkelt have løst ved blot at dele forslaget op i to.

Når jeg er bekymret over, at den sidste del skal igennem lige nu, er det naturligvis ud fra de bemærkninger, som jeg ofte gør med hensyn til antallet af ministerbemyndigelser, hvor man kan sige, at vi i Folketinget meget langt hen ad vejen ikke ved, hvad det er, vi giver lov til.

Da vi fra konservativ side er positivt indstillet over for såvel CO₂-reduktion som for havvindmølleparker, har vi ikke tænkt os at modsætte os muligheden, men vi vil meget gerne mere detaljeret have at vide, hvordan disse havvindmøller skal etableres, hvor mange parker der skal være, hvor store de skal være,

hvem der skal have lov at etablere dem, og om det er en mulighed, sådan som det ligger.

Nu taler ministeren udelukkende om elværkerne, men siger, at han er åben over for, at andre, såvel industri som private, skal have lov at gå ind, men her vil vi gerne vide, hvordan det er tanken, at industrien og de private skal gå ind. Kan vi f.eks. få lov at se en del af den nationale joint implementation, som vi har talt om længe, og som det jo også efter Kyotoforhandlingerne lægges op til er en mulighed, der kan blive brugt?

Da vi synes, der er så utrolig mange uafklarede elementer i dette lovforslag og dets udmøntning, og da vi også har forstået på ministerens eget bidrag til betænkningen, at han har bedt Energimiljørådet om at se på tingene og komme med en vurdering, som forventes færdig i februar måned – det er dog bare i næste måned – og vi også har fået at vide, at der er en række EU-retlige problemer, som ministeren forventer at kunne afklare i forbindelse med en redegørelse, der kommer inden den 1. maj, synes vi, at vi har for mange uafklarede punkter til, at vi i dag tør udstede, om jeg så må sige, blankochecken eller i hvert fald stå bag de beslutninger, der senere kan komme.

Det er baggrunden for, at Det Konservative Folkeparti undlader at stemme. Vi ønsker at tilkendegive vores forpligtelse over for CO₂-reduktionen og vores positive indstilling over for havvindmøllerne, men vi føler os ikke helt trygge ved den måde, det eventuelt kunne blive udmøntet på senere hen.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Reglerne for, hvordan vindfelterne på havet skal udnyttes, er efter min opfattelse lige så vigtige, som da man startede på udvindingen af olie og gas i Nordsøen. Her er der efter vores opfattelse tale om fremtidens energifelter. Derfor er det vigtigt, at man også tager ved lære af, hvad der skete, dengang man begyndte at udlicite olie-felterne.

Det er afgørende for Enhedslisten, at vi sikrer vindfelterne på nationale hænder. Det er helt afgørende. Vi har en lovgivning, der drejer sig om vindmøllelav til lands, som efter vores opfattelse er genial, fordi den sikrer, at der er et folkeligt engagement, og at man skal være bosiddende på den egn, hvor man stiller møllen op, eller i landet, hvis det er ude i de økonomiske zoner. Det er det, som vi mener skal være

kernen i de private vindmøllelav, når de går på havet.

Nu foreslår ministeren at sende elselskaberne i forvejen, før der er lavet en egentlig regulering af området. Efter min opfattelse svarer det i det lys, som vi ser udbygningen på havet, til, at man åbner bilbroen over Storebælt, før man åbner togtunnelen. Det vil sige, at ministeren vender op og ned på, hvad der skal ske først.

Det var derfor, vi under finanslovforhandlingerne forrige gang tog initiativ til, at der blev sat midler af til, at de private vindmøllelav kunne komme i gang med at lave projekter på havet. Betydningfuldt nok havde elselskaberne indtil da ikke været særlig interesseret i gå på havet, men det satte så fut i dem, for nu gælder det sandsynligvis om at komme til at besidde magten over vindfelterne.

Årsagen til, at vi synes, det er problematisk, at elselskaberne kan få kontrol med vindfelterne, er, at vi kan risikere en anden regering, hvor man så kan gå hen og lave et NESA-salg til udenlandske interesser, så der i øvrigt bliver lagt udenlandsk kontrol også over udvindingen af vindenergien. Derfor er det afgørende for os, at vindmøllelavene kører parallelt med elselskaberne.

Derudover er det også vigtigt for os, fordi vi jo har en fordoblet målsætning på havet i forhold til regeringen, og det er bl.a. også via lavene, at der skal komme kapital ud på havet. Vi forestiller os også, at offentlige myndigheder kan gå ind og få en andel i vindmøllelavinvesteringerne på samme måde, som der også nu er et godt samarbejde mellem Københavns Kommune og Middelgrunden.

Og nu kommer jeg så til kernen i det, og det er jo, at Middelgrunden er det første private vindmøllelav, der er med til at bryde lydmuren, kan man sige, for, hvordan vindmøllelavene kommer på havet. Ifølge den betænkning, der i øjeblikket ligger i udvalget, skal ministeren først inden den 1. maj 1998 komme med en redegørelse til udvalget om mulighederne for vindmøllelav på havet. Det vil i realiteten betyde, at Middelgrunden er færdig. Så kan det ikke lade sig gøre, for hvis man ikke kan få taget et initiativ, der sikrer en principgodkendelse af Middelgrunden, inden Folketinget går på sommerferie, kan de ikke gå videre med at få andelen solgt. Der vil ikke være nogen tillid til projektet, og de kan ikke komme videre.

Det er derfor, vi har forsøgt at få en udtalelse fra ministeren om, at man skal lave en princip-

godkendelse af Middelgrunden nu, så det i det mindste kom til at køre på samme niveau og på samme linje som elselskaberne. Det kan jeg ikke forstå, at ministeren ikke har villet.

Jeg skal derfor bede om, at forslaget kommer tilbage i udvalget, og så vil jeg forsøge, om der kan opnås et flertal for at ændre datoen i betænkningen fra den 1. maj til den 1. april, sådan at der som et minimum kan foretages en debat og tages en principbeslutning om Middelgrunden inden sommerferien. Ellers har vi jo den interessante situation, at ministeren trumfer et så stort projekt som dette igennem uden at have et flertal for, men heller ikke et flertal imod, fordi Venstre og De Konservative har markeret, at de vil undlade at stemme.

Jeg vil også opfordre Socialdemokratiet og De Radikale til at melde ud. Nu har De Radikale forladt salen, men jeg synes, det er betænkeligt, at De Radikale, som også er med til at bære støtten til vindmøllelavene igennem i finansloven, ikke markerer deres holdning til dette spørgsmål på linje med SF og Enhedslisten, nemlig at Middelgrunden skal sikres en gennemførelse i hvert fald på linje med elselskaberne.

Det betyder selvfølgelig ikke, at det skal trumfes igennem hen over alle VVM-redegørelser og natursyn og andre ting – de andre aftaler skal selvfølgelig også overholde disse regler – men det betyder, at man kan få en politisk opbakning til at komme videre med projektet og bl.a. også komme igennem VVM-redegørelser og andre ting, og det kan man jo ikke, før der er mere hold i det. Så jeg vil meget stærkt opfordre Venstre og De Konservative til også at støtte, at der kommer en fremrykning af datoen, således at vi sikrer, at der kan træffes nogle principbeslutninger om vindmøllelav og virksomheders regeren på havet, inden vi går på sommerferie.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for den positive behandling, man har givet lovforslaget her. Jeg forstår, at når det kommer til stykket, er vi enige om det, der står i lovforslaget.

Det lidt mere varierede stemmemønster afspejler ikke så meget uenighed om lovforslaget, som det afspejler uenighed om, hvad der skal ske, når lovforslaget er vedtaget. Her kan jeg sige, at regeringen i overensstemmelse med de løfter, vi har givet, medvirker i den dialog, der skal være om privates mulighed for at operere

på vores sokkel, når det drejer sig om udbygningen med vindmøller.

Det er jo heldigvis ikke sådan, at vi skal vælge mellem elværkerne og de private, tværtimod. Hvis Danmark overhovedet skal gøre sig håb om at leve op til sine egne mål, når det drejer sig om CO₂-reduktioner, bliver der brug for en meget kraftig udbygning af vindmøller til havs, og der vil være rigelig plads til både private og til elværker.

Når det er rigtigt at lade elværkerne gå først derud, hænger det sammen med det meget enkle, at det er elværkerne, der skal byggemodne vindfelterne omkring Danmark. Vi kan ikke forlange af private investorer, at de skal foretage alle de omfattende grundlæggende investeringer, der er nødvendige for, at det her kan ske. Det vil være elværkerne, der skal lave denne byggemodning. Til gengæld vil der også i de vindfelter, som vi her arbejder med, være rigelig plads til, at virksomheder, private møllelav osv. kan operere på et senere tidspunkt.

Når vi imidlertid ikke allerede nu kan tage stilling til dette spørgsmål, er det, fordi vi selv har bedt Energimiljørådet om at komme med en vurdering af den fremtidige støtte til den vedvarende energi. Det er et arbejde, som rådet tager meget alvorligt, hvor man er langt inde i mange forskellige analyser og konsekvensberegninger, og hvor man tidligst her i foråret kan være færdig med sin indstilling.

Jeg har lovet Folketinget en redegørelse inden den 1. maj. Jeg vil gerne sige til fru Svanholt, at jeg kommer gerne før til Folketinget, ikke ud fra den primitive afpresningspolitik, som hr. Hindrup Andersen nu forsøger sig med, men ud fra et sagligt ønske om at leve op til det løfte, som jeg har givet fru Svanholt, Venstre, De Konservative og alle andre partier i Folketinget, som er interesseret i en seriøs drøftelse af dette spørgsmål for at sikre, at vi finder den bedste balance mellem de mange forskellige hensyn, der er.

Det er, som hr. Hindrup Andersen sagde, en meget langsigtet beslutning, vi skal træffe, og det, som vi gør nu, er, at vi får lovgrundlaget i orden, og vi starter byggemodningen, som er nødvendig under alle omstændigheder, og som den, synes jeg, glimrende aftale, vi har indgået med elværkerne, er den første forudsætning for, og så tager vi så hurtigt som muligt og så godt forberedt som muligt den mere principielle diskussion om, hvordan private skal operere derude. Jeg er ikke overbevist om, at man uden

videre kan overføre de regler, der gælder på land, til havet. Lad os se på tallene.

Og så er der Middelgrundsprojektet. Jeg er meget imod, at man lader en lovbehandling her i Folketinget afhænge af en konkret ansøgning om et konkret projekt, som måske ikke engang har så meget med det her at gøre, som man vil fremstille det. Middelgrundsprojektet er ikke et havvindmølleprojekt i den forstand, vi taler om det her. Det er et helt konkret projekt, der i øjeblikket ligger til en saglig vurdering i Energi-styrelsen.

Vil det sige, at vi her i Folketinget vil gøre os til Energistyrelse og vurdere alle de tekniske, alle de økonomiske aspekter af denne sag? Har vi ikke interesse i, at der foregår en ordentlig sagsbehandling? Kunne man forestille sig andre borgere, der havde indgivet en fornuftig projektansøgning, og så sagde et flertal her i Folketinget: Nu vil vi gribe ind. Det skal ikke have en normal behandling her i styrelsen. Det sidder det her Folketing og vil bestemme. Jeg synes, det ville være fuldstændig hårrejsende, hvis noget sådant skulle ske.

Min vurdering er, at vi, inden vi går på sommerferie, er færdige med at behandle Middelgrundsprojektet. Jeg har også sagt, at jeg har en positiv holdning til det. Men der er mange problemer; hr. Hindrup Andersen var selv inde på nogle af dem. Jeg har en positiv holdning til det, men der skal være en saglig sagsbehandling af det her, og jeg vil ikke have hr. Hindrup Andersen til i en sen natte-time sammen med nogle kolleger – måske nogle lidt aparte samarbejdspartnere – at sidde og lege parlamentariske finmekanikere på det her område. Der skal være en saglig behandling, og der bliver en saglig behandling af det her projekt.

Og jeg vil slutte med at sige til ordførerne, at jeg har været meget glad for den positive behandling, det her forslag har fået.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kan forstå, at den indvending, jeg har, er utrolig usaglig. Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg ikke kan forstå, hvorfor man ikke inden sommerferien kan give en garanti for, at Middelgrundsprojektet kommer til behandling i ministeriet, så de kan komme videre.

Det er jo netop for at kunne komme videre i systemet. Det, man skal vide, er, at vi har bevilget penge til, at man kan lave projekterne. Nu går man så ind og laver en blokering reelt på 15

måneder for projektet, og det er det samme som at standse det. Så dér tager man virkelig sagsbehandlende stilling i Folketinget, for det er jo sagen, hvis ministeren ikke har en politisk opbakning, en eller anden form for, hvad man nu kan kalde det, hensigtserklæring eller principbeslutning, som gør, at man kan komme videre i forløbet på Middelgrunden. For det kræver jo netop, at de kan få godkendelserne af de tekniske vurderinger af det i ministeriet for at kunne komme videre, så de kan få foretaget den behandling, som vi er enige om at vi ikke skal foretage her i Folketinget. Men det kræver en politisk tilkendegivelse, for at de kan gøre det.

Så jeg vil vende det om og påstå, at ministeren laver sagsbehandling her ved at lave en beslutning nu, der i realiteten gør, at man udskyder dette projekt i 15 måneder.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil ganske kort sige nu, da der ikke er så mange i salen – så der er ikke så mange, der kan høre det – at jeg er enig med ministeren. Vi skal ikke sidde og behandle enkeltprojekter her i Folketingssalen. Nu får vi en mulighed for at få sagen tilbage i udvalget, og så synes jeg, hr. Bent Hindrup Andersen får muligheden for, at vi får drøftet det her én gang til.

Vi ved alle sammen, at Middelgrundsprojektet hænger på en af de tunge dele – ja, vi kan ikke engang tale om en havvindmøllebaseret park; vi taler om noget, som er i den dyre ende. Det er lidt det, der er problemet.

Og med de ord, jeg sagde tidligere: Det her skal altså gøres med et økonomisk optimum, for at vi får de rigtige priser frem på de her udbygningsmuligheder.

Derfor må jeg så også sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at jeg undrer mig meget over, at det skulle være så forfærdeligt, at folk udefra med kapital skulle få mulighed for at deltage i de her løjer på lidt længere sigt. Det er jo det, det drejer sig om. Det er jo en vedvarende energi, det drejer sig om. Det er ikke at prioritere nogle frem for andre; det gælder først og fremmest om at få det gjort så billigt og så økonomisk optimalt som muligt.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Hansen-Nord for den udtalelse, han er kommet med her. Jeg vil også sige til hr. Hindrup Andersen – for selvfølgelig kan Folketinget altid sørge til behand-

lingen af konkrete projekter, det gør vi jo hele tiden – at min forventning er, at den sag vil være afgjort inden sommerferien. Altså Middelgrundssagen vil være afgjort inden sommerferien.

Men som hr. Peter Hansen-Nord nævnte, er det jo ikke bare et spørgsmål om principper, det er også et spørgsmål om en konkret vurdering af projektet. Der er projektøkonomien, der er spørgsmålet om fordeling mellem belysningsvæsenet og private investorer, og der er også hele spørgsmålet om placeringen. Der er spørgsmålet om den visuelle indvirkning på indsejlingen til Københavns Havn. Der er en masse saglige ting, som vi normalt går igennem under forhandlingerne.

Når jeg bliver irriteret her – og det vil jeg ikke lægge skjul på, jeg var faktisk irriteret på hr. Hindrup Andersen før – så er det, fordi han vil gøre et positivt udfald af en sagsbehandling, hvor man kortsletter en række demokratiske garantier og økonomiske overvejelser, til en betingelse for at stemme for et lovforslag, der i realiteten handler om noget andet, nemlig om forlængelse af bevillinger, om, hvor elforsyningsloven gælder i Danmark, om den også gælder i den ekstraordinære økonomiske zone.

Det synes jeg ikke om, og det skal siges lige ud. Navnlig til mennesker, man godt kan lide, er man nødt til at sige sandheden, når de overskrider nogle grænser. Og i dette tilfælde har hr. Hindrup Andersen ikke bare overskredet grænsen, han er simpelt hen løbet vild, langt, langt hinsides de grænser, der bør gælde for det arbejde, der skal udføres herinde.

Fru Svanholt glemte jeg før at give løfte om, at hvis der bliver huller og utilsigtede virkninger af det projekt, vi har været fælles om omkring indpassningen i den europæiske ordning omkring elmarkedet i fremtiden med fuld hensyntagen til forsynings sikkerhed og miljø, hvis der bliver huller, fordi nogle er overivrige, vil vi selvfølgelig standse processen og stoppe de huller. Og selv om jeg hidtil har sagt, at vi først vil kunne tage stilling til selve den store reform efter det kommende folketingsvalg, vil vi allerede i indeværende samling drage omsorg for, at de huller bliver standset.

Så jeg synes, at det her ligger meget godt. Jeg forstår godt, at nogle partier gerne vil have fremskyndet processen mest muligt, og regeringen er indstillet på at gøre det så hurtigt som muligt, men vi har selv bedt Energimiljørådet om at kigge på støtten til den vedvarende ener-

gi, og jeg vil gerne give de mennesker mulighed for at afslutte deres arbejde på en sober måde med henblik på, at vi andre har et godt grundlag at arbejde videre på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 69: Forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger og lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme. (Tilskudsudbetaling, arbejdets igangsættelse m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 14/11 97. Første behandling 4/12 97. Betænkning 21/1 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 71: Forslag til lov om ophævelse af lov om statstilskud til nybyggeri og forbedring m.v. af erhvervsbygninger, lov om gennemførelse af energibesparende foranstaltninger i statens bygninger m.v., lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger vedrørende bygninger, lov om statstilskud til udnyttelse af overskudsvarme fra kraftvarmeværker m.v., lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i beboelsejendomme og lov om statstilskud til forbedring og opretning af beboelsejendomme.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 14/11 97. Første behandling 4/12 97. Betænkning 21/1 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.